

Ακόμα και μια κοινωνία ηλίθιων είναι ταξική. Έτσι ένας ηλίθιος πλούσιος είναι απλά πλούσιος, ενώ ένας ηλίθιος φτωχός είναι απλά ηλίθιος.

Αρκάς

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

Η Δημοκρατία στην Αυστραλία βρίσκεται στο ναδίρ της ολιγόχρονης ζωής της, όχι μόνο επειδή είχαμε την χειρότερη προεκλογική εκστρατεία στην ιστορία της χώρας, αλλά και γιατί τα κόμματα είναι πια μαγαζάκια μερικών απρόσωπων και οι ηγέτες τους άβουλα ανδρείκελα, αν κρίνουμε από τη Τζούλια Γκίλαρντ και τον Τόνι Αμποτ που ακολούθησαν πιστά τις οδηγίες αυτών οι οποίοι τούς εξουσιάζουν. Η κα Γκίλαρντ και ο κ. Αμποτ δεν είναι άβουλα άτομα και η μαχητικότητά τους είναι γνωστή, γι' αυτό ήταν αγνώριστοι στην μεγαλύτερη μάχη της ζωής τους. Η πρωθυπουργός σε κάποια στιγμή της προεκλογικής εκστρατείας αγανάκτησε και τόλμησε να πει "τώρα θα δείτε την πραγματική Τζούλια Γκίλαρντ", υπονοώντας ότι μέχρι τότε βλέπαμε τη γυναίκα του Καραγκιόζη. Αλλά, ποτέ δεν είδαμε την πραγματική Τζούλια, όπως δεν είδαμε τον πραγματικό Τόνι, που τώρα -με ανωτέρα εντολή- υπόσχεται να είναι "καλό παιδί" στη Βουλή για να καθησυχάσει τους ανεξάρτητους βουλευτές που χρειάζεται για να σχηματίσει κυβέρνηση. Υπόσχεται ακόμη να συνεργαστεί με τους Πράσινους που μέχρι χθες τους παρουσίαζε σαν εθνικά επικίνδυνους!

Αυτοί οι απρόσωποι άνθρωποι του παρασκηνίου αποπειράθηκαν με πειρατεία να καταλάβουν την εξουσία, αλλά όπως λένε οι νεοέλληνες δεν τους "έκατσε" και θα πρέπει να υποστούν τις συνέπειες. Ήδη ζητείται η παραίτηση του γραμματέα του Εργατικού Κόμμα-

τος, Καρλ Μπιτάρ, ενώ ο Λίμπεραλ Ντέιβ Κλαρκ θεωρείται υπεύθυνος για την αποτυχία του ομοϊδεάτη του, Τόνι Αμποτ, να κερδίσει τις πιο ευάλωτες Εργατικές βουλευτικές έδρες στη ΝΝΟ για να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Η περιφρόνηση με την οποία άνθρωποι σαν τον Καρλ Μπιτάρ ή τον Μαρκ Αρμπιμπ στο Εργατικό Κόμμα και τον Αντριου Ρομπ ή τον

μένετε με κομμένη την ανάσα ότι έχουν την απαραίτητη ευαισθησία να παραιτηθούν, γι' αυτό θα πρέπει να παραμεριστούν ή και να διωχτούν ακόμη.

Για να σταματήσουν οι μηχανοραφίες στα κόμματα για την επιλογή των υποψηφίων στις πολιτικές και εθνικές εκλογές, αν θέλουμε να γεμίσουμε τα κοινοβούλια με φωτισμένους πολιτικούς και όχι με

Να φύγουν οι απρόσωποι από τα κόμματα

Ντέιβ Κλαρκ στους Λίμπεραλ αντιμετωπίζουν τις δημοκρατικές διαδικασίες είναι προκλητική και κάποιος πρέπει να τους σταματήσουν.

Αν θέλουν να κυβερνήσουν αυτοί, ας ζητήσουν το χρίσμα από τον λαό και όχι να κινούν τα νήματα από το παρασκηνίο επειδή γνωρίζουν πως ούτε σ' ένα εκατομμύριο χρόνια δεν πρόκειται να εκλεγούν πρωθυπουργοί ή πρέμιερ. Οι εκλογές του Σαββάτου αν έβγαλαν ένα συμπέρασμα είναι ότι ο λαός τους πήρε χαμπάρι και τους μαύρισε με ενθουσιασμό, αλλά μην περι-

διακοσμητικές γλάστρες. Γιατί, αν τα κόμματα δεν αλλάξουν τακτική θα δούμε περισσότερους ανεξάρτητους συντηρητικούς βουλευτές και Πράσινους που θα αντικαθιστούν τους Εργατικούς.

Η Τζούλια Γκίλαρντ, περισσότερο από τον Τόνι Αμποτ, έχει ό,τι απαιτείται από έναν πραγματικό ηγέτη για ν' αλλάξει εκ βάθρων τον τρόπο που λειτουργεί το Εργατικό Κόμμα και δεν θα έχει καλύτερη ευκαιρία από την κρίση στο κόμμα σήμερα, για να στείλει στα σπίτια τους αυτούς που κατέστρεψαν μια επιτυχημένη κυβέρνηση στην πρώ-

τη θητεία της. Η κα Γκίλαρντ πρέπει να επιστρέψει στις ρίζες της και στις ρίζες του Εργατικού Κόμματος κοντά στον κοινό Άνθρωπο, κοντά στους εργάτες, κοντά στους αγρότες, κοντά στη γη και το περιβάλλον, κοντά σ' αυτούς που χρειάζονται ένα δίχτυ προστασίας για να μην καταλήξουν στην χωματερή της κοινωνίας.

Αυτή η χώρα είναι πάμπλουτη και με μικρό πληθυσμό, που δεν θα πρέπει να υποφέρει. Είναι απαράδεκτο ο μικροεπιχειρηματίας που είναι το θεμέλιο της εθνικής οικονομίας να πληρώνει τον ίδιο ή και μεγαλύτερο φόρο από τους δισεκατομμυριούχους, είναι απαράδεκτο σε μια πάμπλουτη χώρα οι ηλικιωμένοι της να υποφέρουν με σάπια δόντια και τα βρέφη της να πεθαίνουν επειδή δεν υπάρχουν κρεβάτια στα νοσοκομεία. Είναι απαράδεκτο οι φτωχοί φοιτητές να εργάζονται τις νύχτες για να σπουδάσουν την ημέρα και να αποφοιτούν καταχρεωμένοι με τα δίδακτρα. Είναι απαράδεκτο οι συνταξιούχοι να υποφέρουν ύστερα από 40 και πλέον εργασίας για να φτάσουν αυτή τη χώρα με τη δουλειά και τους φόρους τους, επειδή και τα δύο κόμματα εξουσίας προτιμούν να μειώνουν τους φόρους που πληρώνουν τα μονοπώλια.

Γι' αυτό το εκλογικό σώμα έστρεψε την πλάτη στους Εργατικούς και τον Συνασπισμό που αν δεν πήραν το μήνυμα τα χειρότερα έπονται.

ΑΥΠΙΟ: Η εκδίκηση του φτωχού.

* Φιλία

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα αγόρι με άσχημο χαρακτήρα. Ο πατέρας του, του έδωσε ένα σακούλι με καρφιά και του είπε να καρφώνει ένα μέσα στον φράχτη όποτε έχανε την υπομονή του ή μάλωνε με κάποιον. Την πρώτη ημέρα κάρφωσε πολλά καρφιά στον φράχτη. Έμαθε όμως να συγκρατείται γιατί ήταν πιο εύκολο αυτό από το να καρφώνει τις πρόκες. Τελικά, έφθασε μια ημέρα που το αγόρι δεν κάρφωσε κανένα καρφί και το είπε στον πατέρα του.

Τότε εκείνος του είπε να αφαιρεί ένα καρφί για κάθε ημέρα που δεν έχανε την υπομονή του. Οι ημέρες πέρασαν και τελικά το αγόρι μπόρεσε να πει σε πατέρα του ότι είχε αφαιρέσει όλα τα καρφιά. Ο πατέρας του είπε:

"Όλα καλά, αλλά κοίταξε όλες τις τρύπες που υπάρχουν στον φράχτη. Δεν θα είναι ποτέ όπως πριν. Όποτε εσύ κάνεις κάτι κακό αφήνεις στον άλλον μία πληγή. Μπορείς να καρφώσεις ένα μαχαίρι σε έναν άνθρωπο και έπειτα να το βγάλεις, αλλά θα μείνει πάντα ένα τραύμα. Ακόμη και να σε συγχωρήσουν το τραύμα θα μείνει. Ένα λεκτικό τραύμα κάνει περισσότερη ζημιά από φυσικό τραύμα."

Οι φίλοι είναι σπάνια κοσμήματα, σε κάνουν να χαμογελάς και σε βοηθούν. Είναι έτοιμοι να σε ακούσουν οπότε έχεις ανάγκη. Σε υποστηρίζουν και σου ανοίγουν την καρδιά τους. Δείξε στους φίλους σου πόσο τους αγαπάς.

* Καλό!

Δύο βλάχοι πάνε στην Αμερική Πεινάνε και πάνε λοιπόν σε ένα φαστφουντάδικο, ανοίγουν το μενού και βλέπουν στο μενού

"hot dog".

- Τι είναι αυτό; ρωτάει ο ένας.

- Δεν ξέρω. Στα ελληνικά σημαίνει "ζεστός σκύλος", λέει ο άλλος.

- Ας το παρουμε να δουμε τι είναι.

Αφου τους φέρνουνε τα hot dogs οι βλάχοι ψάχνουν για τον σκύλο.

Ο ένας από τους δύο ανοίγει το ψωμάκι και λέει σοκαρισμένος στον άλλο:

- Εσένα ποιά κομμάτι σου έτυχε;

Σεληναίοι δαίμονες

Τού ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΙΑΝΤΗ

Απόψε θα τα ξεχάσουμε όλα. Για λίγο... Θα βγούμε παγανά για νεράιδες και «σεληναίους δαίμονες» την ώρα που οι πυγολαμπίδες θα σβήσουν τα φαναράκια τους για να χαζέψουν το φεγγάρι. Ο κ. Κρούγκμαν, λοιπόν, αρκετές ημέρες πριν αρχίσει η σελήνη να επηρεάζει τα γραπτά, τις απόψεις και τη συμπεριφορά των ανθρώπων, ξιφουλκώσε εναντίον της «ελίτ της πολιτικής»:

«Κεντρικοί τραπεζίτες, υπουργοί Οικονομικών, πολιτικοί που παρουσιάζονται ως υπερασπιστές της δημοσιονομικής πειθαρχίας ενεργούν σαν ιερείς κάποιας αρχαίας θρησκείας, απαιτώντας από εμάς ανθρώπινες θυσίες για να καθησυχάσουν την οργή αδράτων θεών». Τι ζητούν οι εντεταλμένοι των θεών; «Αμεσες περικοπές δαπανών!» Για να μη θυμώσουν οι επενδυτές και στραφούν εναντίον «των σπάταλων κυβερνήσεων». Τότε, θα εκτιναχθεί το κόστος δανεισμού και θα βρυχάται απειλητική η κρίση. Και ποια χώρα φέρνουν για παράδειγμα οι «Απόστολοι» αυτοί; Μα την Ελλάδα φυσικά...

Οι αμφισβητίες -λέει ο Κρούγκμαν-, δηλαδή όσοι εναντιώνονται στο δόγμα των «Αποστόλων», τονίζουν ότι «η Ελλάδα είναι ειδική περίπτωση, χώρα παγιδευμένη στη Ζώνη του Ευρώ, το οποίο την καταδικάζει σε πολυετή αποπληθωρισμό και στασιμότητα ό,τι κι αν πράξει η ίδια».

«Σεληνιασμένος» ο Κρούγκμαν; Λαϊκιστής! Οπισθοδρομικός; Μήπως τελεί εν συγχύσει και παραλογίζεται; Ο επιφανής οικονομολόγος εντοπίζει αλλού τον παραλογισμό: στα επιχειρήματα των «Αποστόλων»:

«Πρώτα μας λένε να αγνοήσουμε τα οικονομικά μεγέθη και να υπακούσουμε στις βουλές των αγορών. Τώρα, να αγνοήσουμε τι λένε οι αγορές, γιατί βρίσκονται σε σύγχυση». Και μετά, καταγγελτικός και πάλι: «Ναι, ζητούν ανθρωποθυσίες. Οποιος αμφιβάλλει για τα δεινά στα οποία υποβάλλει μια ασθενή οικονομία η περικοπή δαπανών, ας δει τις καταστροφικές επιπτώσεις των προγραμμαμάτων λιτότητας σε Ελλάδα και Ιρλανδία».

Αλλά, για σκέψου, υποβολέα. Λίγα χρόνια μετά το 2004, και με τόσα δισ. πεταμένα στον βωμό των εντυπώσεων, το χορτάρι του ΟΑΚΑ μοιάζει με πρόχειρο καμουφλάζ σε ταινία φτηνής παραγωγής. Οι υπεύθυνοι, ως γνωστόν, θα λογοδοτήσουν. Με το φεγγάρι, που λες, ανατριχιάζει το πέλαγος, οι άνθρωποι «σεληνιαζονται» και οι σαύρες των μνημείων απολαμβάνουν έκπληκτες το αναπάντεχο φως...